

Кирилъ Д. Аврамовъ, е единъ отъ крупнитѣ дарители. Той се е родилъ въ 1850 година. Неговиятъ дѣдо Танасъ Шейтантъ е билъ виденъ търговецъ въ Свищовъ, а съ видна търговска репутация се ползвалъ слѣдъ това и баща му Димитъръ, който промѣнилъ името си и се нарекълъ на името на сродника и съдружника си Г. Аврамовъ — Димитъръ Аврамовъ. Синъ му Кирилъ Д. Аврамовъ се училъ въ свищовскитѣ училища, гдѣто изучавалъ и френски езикъ. Като единственъ синъ, той израствалъ въ охолностъ и безгрижие, заради това отъ малкъ се отличавалъ съ буенъ характеръ и често зарѣзвалъ училищнитѣ си работи, увлѣченъ въ дѣтински игри и авантюри. За да го задържи у дома, баща му купилъ два гълъба, за да се забавлява съ тѣхъ, но като и това срѣдство не помогнало и Кирилъ започналъ да изостава въ своитѣ уроци, единъ день баща му разядосанъ имъ откъсналъ, за голѣмо негово очудване главитѣ, слѣдъ което Кирилъ захваналъ по-усърдно да се занимава съ уроцитѣ си. Неговото дѣтинство е свързано съ една романтика. Още отъ малкъ той проявилъ особна симпатия къмъ 6-годишната Еленка Караначева, съ която често играелъ. Кириловиятъ баща неусѣтно усилвалъ тия симпатии, като се отнасялъ ласкаво къмъ момичето и го назовалъ: „снахо, снахо“! Тая дѣтинска обичъ послѣ прѣминала въ горѣща любовъ.

Когато баща му се поминалъ, Кирилъ, още младо момче, на 15—16 години, поделъ енергично бащината си търговия—соларство—и се издигналъ до степенъ на единъ крупенъ търговецъ, който стоялъ въ връзки съ цѣла сѣверна България. Търговията го заставяла да ходи и въ Ромжния, гдѣто изучилъ и ромънския езикъ. Тамъ се запозналъ съ външния свѣтъ, видѣлъ „други нрави и обичаи, друга държавна наредба, другъ начинъ на търгуване, — обстоятелство, което разширило неговия мирогледъ и